

Nimic nu-mi datorezi...

Mihail Janto

Când nopțile iar sufletu-mi strâpung,
sper să te-ntâlnesc din nou în viață,
căci clipele rămase nu-mi ajung,
stând cu mine însumi, față-n față.

Aș vrea să-ți cer în brațe să mă strângi,
stiu că-ți dorești, nu te grăbi să pleci!
În două jumătăți de vrei să plângi,
și la pământ, cândva, ai să te-apleci.

Azi am să-ți cer și ultimul cuvânt,
m-aș ancora în suflul tău pe veci,
să-l simt de-oi fi și pulbere în vânt,
să-l simt din nou pe-acasă când mai treci.

Am să-ți mai cer și ultimul sărut,
de mâine trupu-mi nu-ți cere dovezi,
ca să-l păstrez în carnea mea de lut,
mai mult de-atât, nimic nu-mi datorezi...

Autor, Mihail Janto